Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	11CoCsp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2719201358
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2020:2719201358.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: Mgr. Fedor Benka a Mgr. Katarína Arnouldová, v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Senica, so sídlom Štefánikova 718, Senica, IČO: 00 223 093, zastúpený: JUDr. Miroslav Mečíř, advokát, so sídlom Štefánikova 718, Senica, proti žalovanému: E. P., nar. X.XX.XXXX, bytom D. S. XXXX/X, U., o zaplatenie 520,73 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 10. marca 2020, č.k. 7Csp/57/2019-43, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 520,73 eur s úrokom z omeškania 8,64 eur, a to do 15. dní od právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol, tretím výrokom určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o výkone správy zo dňa 13.8.2009, v článku VII., ods. 3 znejúca takto: "Za porušenie povinností a omeškanie s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka" je pre neprijateľnosť neplatná, štvrtým výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania 100 % a piatym výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ust. § 3 ods. 1, § 8a ods. 1, § 10 ods. 1, 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj „ZVB“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5, § 53a, § 489, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 544 ods. 1, 2, § 696 ods. 1, § 853 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 263 ods. 1, § 298 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní ustálil, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o výkone správy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy o výkone správy (najmä obsah týkajúci sa výšky zmluvnej pokuty). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o výkone správy uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že predmetná zmluva bola vopred pripravená a dodatočne sa do nej doplnili len údaje týkajúce sa daného bytového domu a zo zmluvy nevyplýva, že by mali vlastníci bytov možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty uvedenej v čl. VII. ods. 3 predmetnej

zmluvy. Z jej obsahu ani nevyplývalo, že žalobca sa dohodol pred jej uzatvorením s vlastníkmi na výške zmluvnej pokuty, vopred zmluvu pripravil a zakomponoval do nej výšku zmluvnej pokuty bez toho, aby sa s druhou zmluvnou stranou dohodol, aká bude jej výška. Citoval uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 30.04.2010 sp. zn. 5Co/140/2010 - 67. Zároveň odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/125/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33Odo 1314/2005 a k otázke postavenia spotrebiteľa poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-488/11 Asbeek Brusse a de Man Garabito. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne v časti istiny 520,73 eur a úroku z omeškania vo výške 8,64 eur. Žalobca preukázal, že žalovaný mal za obdobie od 01.12.2018 do 30.06.2019 nedoplatok na mesačnom predpise a v zmysle čl. VII ods. 2 predmetnej zmluvy mal povinnosť platiť preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv za výkon správy najneskôr do 25. dňa príslušného mesiaca, avšak tieto povinnosti si riadne neplnil. Žalobca sa tak oprávnene domáhal úhrady vzniknutého nedoplatku, ale aj zákonného úroku z omeškania a preto súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu v celkovej výške 520,73 eur ako súčet siedmych mesačných preddavkových platieb a úroku z omeškania, ktorý žalobca počítal ako 5,00 % z dlžnej sumy za konkrétny mesiac za obdobie od decembra 2018 do júna 2019. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania 5,00 % v správnej výške v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovanému bola predžalobná upomienka zo dňa 23.8.2019 odoslaná, pritom doposiaľ žalovaný nezaplatil ani časť pohľadávky. V predžalobnej upomienke mal žalovaný určenú lehotu na zaplatenie do 06.09.2019. Súd prvej inštancie sa ďalej vyporiadal s uplatneným nárokom žalobcu v sume 63,01 eur, ktorý žiadal priznať z titulu zmluvnej pokuty dohodnutej v článku VII. ods. 3 zmluvy. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne pri 365 dňoch v roku predstavuje výšku 91,25 %. V zmysle článku VII. ods. 3 tejto zmluvy o výkone správy bolo dohodnuté, že žalovaný je povinný zaplatiť správcovi (žalobcovi) zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy v prípade omeškania so zálohovými platbami podľa čl. VII. ods. 2 zmluvy. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne žalobcovi samotným porušením povinnosti žalovaného, a to v okamihu porušenia povinnosti žalovaným, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany žalobcu (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením, či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti). Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi (správcovi) bez ohľadu na výšku nedoplatku. Podstatným v tomto smere je, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala žalovaného k jej zaplateniu v prípade omeškania so zálohovými platbami. Súd prvej inštancie žalobcom určenú výšku zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a to i napriek určeniu maximálnej doby, za ktorú si žalobca môže zmluvnú pokutu uplatniť. Pri výpočte zmluvnej pokuty za 7 mesiacov (lebo žalobca ju žiada priznať za 7 mesiacov) súd prvej inštancie zistil, že žalobca je oprávnený si ju uplatniť až v sume 52,50 % (pri 30 dňoch x 0,25 x 7 mesiacov). Súd prvej inštancie prihliadal i na to, že v zmluve o výkone správy bola určená výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne bez toho, že by táto zmluvná podmienka bola individuálne dohodnutá medzi zmluvnými stranami. Súd prvej inštancie zvažoval i tú skutočnosť, či by nebolo možno aplikovať ustanovenia o moderovaní zmluvnej pokuty, keďže žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu len v sume 63,01 eur. Nakoľko však súd prvej inštancie dohodnutú zmluvnú pokutu v zmysle čl. VII ods. 3 predmetnej zmluvy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, táto je absolútne neplatnou v zmysle § 53 ods. 5 OZ a preto nebolo možné priznať uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 63,01 eur ani cez aplikáciu moderovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany žalobcu naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany žalovaného ako spotrebiteľa. Podmienku - zmluvnú pokutu - súd prvej inštancie nepovažoval za individuálne dohodnutú, lebo bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice). Z tohto dôvodu súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti zmluvnej pokuty. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty. Poukázal na rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvnú podmienku dohodnutú v článku VII. ods. 3 zmluvy - zmluvnú pokutu 0,25 % denne za neplatnú, preto ju ako neprijateľnú vyhlásil v zmysle § 298 ods. 2 CSP aj v rámci výroku rozsudku. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvej inštancie vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi v konaní priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 63,01 € podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Odvolanie odôvodnil poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca vykonáva správu domu s.č. XXXX, U. na základe zmluvy o výkone správy. Táto zmluva je uzatváraná medzi správcom a vlastníkmi bytov v dome, pričom na jej schválenie je potrebný súhlas

nadpolovičnej väčšiny vlastníkov, inak je neplatná. Pretože sa jedná o osobitný vzťah, ktorý je v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, zmluva o výkone správy nie je zmluvou spotrebiteľskou a preto nemôže obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Nakoľko sa jedná o osobitný typ zmluvy uzatvorenej podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, nemožno ju považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Zmluva o výkone správy neupravuje len vzťahy medzi správcom a vlastníkmi, ale aj medzi jednotlivými vlastníkmi navzájom. Na rozdiel od spotrebiteľskej zmluvy vlastníci bytov a nebytových priestorov obsah zmluvy o výkone správy môžu podstatným spôsobom ovplyvniť, a teda nemožno konštatovať, že by zmluva o výkone správy bola zmluvou typovou, vopred pripravenou vo forme predtlače, ktorú vlastníci bytov buď nemusia podpísať alebo k uzatvoreniu zmluvy vôbec pristúpiť. Občiansky zákonník v § 545a umožňuje súdu neprimerane vysokú zmluvnú pokutu znížiť, neumožňuje mu zmluvnú pokutu vyhlásiť za neplatnú a to hlavne z dôvodu, že v zmluve o výkone správy si túto v čl. VII, bod 3 schválili vlastníci bytov. Nesúhlasil s bodom 36 rozsudku a to s dôvodu, že v Zmluve o výkone správy nie je žiadne ustanovenie, ktoré by malo spôsobiť nerovnováhu v právach a povinnostiach vlastníkov bytov (neprijateľná zmluvná podmienka). Zmluvná pokuta sa týka iba tých vlastníkov, ktorí si neplnia základné povinnosti a to je platenie úhrad za plnenia a služby s tým spojené. Nesúhlasil s názorom súdu v bode 37 rozsudku, že vlastníci bytov by nemali možnosť sa vyjadriť k zmluvnej pokute pred podpisom zmluvy, prípadne by sa so zmluvou pred podpisom neoboznámili. Zmluvu o výkone správy vlastníci bytov schvaľujú na schôdzi, a to nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytov, takže táto zmluva o výkone správy nebola podpisovaná iba jedným vlastníkom, ale viacerými, a preto rozhoduje väčšina vlastníkov. Nesúhlasil s bodom 12 rozsudku, pretože každá zmluva o výkone správy je tvorená na konkrétny dom, s tým, že všeobecné podmienky, ktoré vyplývajú zo zmluvy sú totožné s inými zmluvami o výkone správy. Nesúhlasil s bodom 16 rozsudku, pretože zmluvná pokuta je počítaná vo výške 36,5 %. Navrhol, aby Krajský súd v Trnave po prejednaní veci vydal rozsudok, ktorým zmení napadnutý rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 63,01 € a trovy odvolacieho konania vo výške 100 %, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11CoCsp/39/2020 bolo zaplatenie sumy 520,73 eur spolu s úrokom z omeškania titulom nedoplatku z plnenia spojeného s užívaním bytu a sumy 63,01 eur titulom zmluvnej pokuty.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku (o zaplatenie 63,01 eur) zamietol žalobu a ktorým určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o výkone správy zo dňa 13.8.2009, v článku VII., ods. 3 znejúca takto: "Za porušenie povinností a omeškanie s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka" je pre neprijateľnosť neplatná.

7. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

8. Súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o výkone správy ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom poukazuje na uznesenie NS SR, sp.zn. 8Cdo/172/2019, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ (podnikateľ) so spotrebiteľom (nepodnikateľ), čiže napríklad zmluva o úvere, zmluva o pripojení, kúpna zmluva, poistná zmluva, zmluva o preprave, zmluva o výkone správy domu a pod. Zmluva o výkone správy uzavretá v zmysle § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov predstavuje svojím charakterom spotrebiteľskú zmluvu, v súvislosti s konaním o ktorej sa uplatní aj režim ustanovenia § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. K odvolacej námietke žalobcu, že zmluva o výkone správy nie je spotrebiteľskou zmluvou, je na mieste sa vyjadriť, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ (podnikateľ) so spotrebiteľom (nepodnikateľ). Zmluva o výkone správy uzavretá v zmysle § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov predstavuje svojím charakterom spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ju uzatvára na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebitelia. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave, č.k. 26Co/24/2019 zo dňa 11.12.2019 a rozsudok Krajského súdu v Trnave, č.k. 23Co/167/2018 zo dňa 18.03.2019) Aj keď mnohopočetnosť vlastníkov bytov môže vyvolať dojem, že pôjde o viacstrannú zmluvu, nie je tomu tak z dôvodu, že vlastníci bytov v tomto prípade vystupujú ako jeden subjekt. Vyplýva to aj z toho, že zmluvné podmienky sú rovnaké pre všetkých vlastníkov bytov ako jednu zmluvnú stranu, nemožno ich dojednávať osobitne s každým vlastníkom bytu, čiže vystupujú vždy ako jedna strana, pričom aj práva a povinnosti sú synalagmatické medzi dvoma stranami (vlastníci/správca). Takisto, ak by mal byť každý vlastník bytu samostatnou stranou, bolo by možné, aby jeden vlastník bytu sám od zmluvy odstúpil a nebol ňou viazaný, pričom na jej uzatvorenie by bolo treba podpis a súhlas každého vlastníka bytu a nielen odsúhlasenie väčšiny vlastníkov bytov - aj noví vlastníci bytov nemajú na výber a k zmluve musia pristúpiť, keďže tvoria spolu s ostatnými jednu zmluvnú stranu. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že uzatvorenie zmluvy o výkone správy so správcom je povinný úkon, ktorý musia vlastníci bytov a správca vykonať na to, aby mohol správca v ich dome realizovať výkon správy.

9. K odvolaciemu argumentu žalobcu, že Občiansky zákonník v § 545a umožňuje súdu neprimerane vysokú zmluvnú pokutu znížiť, odvolací súd udáva, že výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne pri 365 dňoch v roku predstavuje 91,25 % ročne, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Nakoľko súd prvej inštancie dohodnutú zmluvnú pokutu v zmysle čl. VII ods. 3 zmluvy o výkone správy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, táto je absolútne neplatnou v zmysle § 53 ods. 5 OZ a preto ani nebolo možné priznať uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 63,01 eur pri aplikácii moderovanej zmluvnej pokuty.

10. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty. Ďalej súd prvej inštancie správne vyhodnotil zmluvnú podmienku dohodnutú v článku VII. ods. 3 zmluvy - zmluvnú pokutu 0,25 % denne za neplatnú, a preto ju vyhlásil ako neprijateľnú v zmysle § 298 ods. 2 CSP aj v rámci výroku rozsudku. Keďže žalobca v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu argumentáciu vo vzťahu k trovám konania, pričom odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania za správne, tak odvolací súd sa stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o náhrade trov konania.

11. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v časti náhrady trov konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

12. Vzhľadom na to, že žalovaný bol úspešný v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

13. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).